

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

juducând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Grăsun Dumitru Vasile, născut la
XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1) *Prima instanță: 19.03.2014 – 18.12.2014;*
- 2) *Instanța de apel: 16.01.2015- 26.03.2015;*
Rejudecare: 21.12.2015 - 29.03.2016;
- 3) *Instanța de recurs: 1) 01.07.2015 – 17.11.2015, dispusă rejudecarea;*
2) 09.08.2016 – 07.02.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 18 decembrie 2014, inculpatul Grăsun Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalent a 40 000 lei.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Grăsun Dumitru a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Grăsun Dumitru la 11 august 2013, în jurul orelor 13:30, conducând motocicletă de model „Fekon RK 150-8”, fără număr de înmatriculare, în or. XXX la intersecția străzilor I. L. Caragiale și F. Seliviorstov pe drum secundar, a pierdut controlul și s-a

răsturnat, moment urmărit de colaboratorii de poliție ai Batalionului de Patrulare Sud XXX, care își exercitau atribuțiile de serviciu de supraveghere și controlul circulației pe drumurile publice și respectarea normelor legale în domeniul siguranței traficului rutier.

Apropiindu-se de ultimul și văzând starea lui, au chemat ambulanța, însă Grăsun Dumitru a refuzat ajutorul medical, moment în care colaboratorii de poliție au observat, că conducătorul motocicletei Grăsun Dumitru era în stare de ebrietate și pentru documentare i-au propus să urce în automobilul de serviciu, iar XXX a urcat la ghidonul motocicletei pentru a o lăsa la parcare cu plată, motiv din care l-au condus la IP XXX pentru documentare. În drum spre IP XXX, Grăsun Dumitru, aflându-se în automobilul de model „VAZ 2107” cu numărul de înmatriculare MAI XXX, echipat corespunzător, cu scopul de a obține o decizie favorabilă lui pe faptul depistat de către colaboratorii de poliție, a promis colaboratorului de poliție XXX bani în sumă de 500 lei.

Acțiunile inculpatului Grăsun Dumitru au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi: *corupere activă, promisiunea personală unei persoane publice, ce nu i se cuvine, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Grăsun Dumitru, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței și rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie încetat procesul penal în baza art. 325 alin.(1) Cod penal din motiv că există circumstanțe, care exclud tragerea la răspundere penală — încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

– făcând comparația faptului stabilit de judecată și cu învinuirea adusă lui Grăsun Dumitru consideră, că instanța de judecată prin sentință a modificat scopul și faptele indicate în rechizitoriu și din proprie inițiativă a dat o nouă interpretare, însă nu a motivat de ce a procedat în așa fel și care normă legală i-ar permite aceste modificări în sensul agravării, instanța a constatat fapte care nu sunt indicate în rechizitoriu, depășind în mod vădit limitele învinuirii aduse lui Grăsun Dumitru, astfel, încălcând dispozițiile art. 24 alin. (2) și 325 alin.(1) Cod de procedură penală;

– probele examinate în instanța de judecată vin în contradicție cu învinuirea adusă lui Grăsun Dumitru, fapt care l-a menționat și în cadrul susținerilor verbale în prima instanță. Vis-a-vis de învinuirea adusă și declarațiile martorului XXX, care a declarat că Grăsun Dumitru, după părerea lui, i-a promis suma de 500 lei pentru a ascunde infracțiunea comisă de ultimul, și anume, că conducea motocicleta în stare de ebrietate, însă, contrar celor spuse de martor, din convorbirile citite și vizionate, nicidecum nu se aude și nu se vede ca Grăsun Dumitru să spună că promite 500 lei pentru a ascunde vreo infracțiune;

– a menționat faptul, că reieșind din convorbirile înregistrate, reiese că Grăsun Dumitru îl roagă pe polițistul XXX să-l ducă acasă, deoarece are dureri

mari și îi este ruptă mâina. Careva cuvinte despre ascunderea infracțiunii sau să nu-și îndeplinească careva obligațiuni ale lor de serviciu, Grăsun Dumitru nu comunică;

– acuzarea nu a prezentat careva probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată în sensul probării învinuirii lui Grăsun Dumitru și a atras atenția, că ordonanța de punere sub învinuire este ilegală, deoarece a fost emisă cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală. În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art. 17 Cod de procedură penală) și contradictorialitatea procesului penal (art. 24 Cod de procedură penală);

– a indicat, că neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului, echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art. 251 alin.(3) Cod de procedură penală, atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică, nu se înlătură în nici un mod.

– a menționat, că faptele imputate inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii, nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale și o fixare riguroasă a coordonatelor spațio-temporale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 martie 2015 a fost admis apelul declarat de avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Grăsun Dumitru, casată integral sentința și pronunță o nouă hotărâre, prin care s-a încetat procesul penal pe art. 325 alin.(1) Cod penal în cauza penală privindu-l pe Grăsun Dumitru, în temeiul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală - încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că în sarcina inculpatului Grăsun Dumitru s-a reținut prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, că dânsul, la 11 august 2013, aproximativ la orele 13.30 - 14.01, aflându-se în automobilul de model „VAZ-2107” cu numărul de înmatriculare MAI XXX, ce se deplasa pe străzile orașului XXX, având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud XXX, pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier de către Grăsun Dumitru Vasile, care a condus motocicletă de model „Fekon FK 150-8”, fără număr de înmatriculare, până la intersecția străzilor XXX, unde a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce a condus la răsturnarea motocicletei, în mod ilegal *a promis* colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud XXX, XXX, bani în sumă de 500 lei.

Acțiunile lui Grăsun Dumitru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 325 alin.(1) Cod penal - *corupere activă, exprimată prin promisiune personală unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.*

Instanța de apel, notificând prevederile art. 281 și 297 Cod de procedură penală și analizând conținutul ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, sub aspectul învinuirii formulate, a constatat, că învinuirea înaintă conține expresii vagi și neclare, și anume „pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier”, „în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud Cahul, Dinu Gheorghe Marin și Bariton Oleg Ion, bani în sumă de 500 lei”.

Instanța de apel a subliniat, că în mod evident, se observă că învinuirea adusă inculpatului Grăsun Dumitru nu cuprinde elementele obligatorii cu indicarea precisă și completă a datelor privitor la scopul coruperii active, adică pentru ce inculpatul a promis suma de bani, în ce circumstanțele concrete au fost promiși banii, contravenția săvârșită de inculpat, competența soluționării cazului contravențional, funcțiile deținute de colaboratorii de poliție XXX, graficul de serviciu și sectorul de deservire de către ultimii, obligațiile de serviciu acestora conform fișei de post și acțiunile concrete a acestora, care intrau în obligațiile de serviciu și pentru neîndeplinirea sau nu, ori îndeplinirea cu întârziere sau grăbită a cărora din ele le-a fost promiși banii, iar atribuțiile de serviciu a colaboratorilor de poliție XXX, pentru neîndeplinirea cărora le-a fost promiși bani, descrise în actul de învinuire poartă un caracter general: pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier.

Astfel, instanța de apel a conchis, că faptele inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiate ca mod de operare prin loc și timp. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale.

Prin urmare, instanța de apel a reținut, că învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și din rechizitoriu în privința inculpatului Grăsun Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 Cod penal, poartă un caracter general, fără a fi concretizate și analizate circumstanțele săvârșirii faptei prejudiciabile.

Instanța de apel a remarcat că, învinuirea formulată în actele procedurale întocmite de procuror la faza de urmărire penală și susținută în instanța de judecată la judecarea cauzei penale, este insuficient motivată sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintă inculpatului Grăsun Dumitru, fapt ce erodează esența dreptului la apărare, care devine astfel un drept teoretic și iluzoriu, iar nu unul concret și efectiv, așa cum se impune în art. 6 § 3 lit. a) din

CEDO, care prevede în mod expres dreptul acuzatului să fie informat în termen cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege, și mod amănunțit, asupra naturii și cauzei aduse împotriva sa.

Fiind menționate prevederile art. 251 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că s-a constatat cu certitudine, că rechizitoriul - actul de sesizare a instanței de judecată, nu satisface exigențele normelor legale și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului cu privire la învinuirea formulată prin ordonanța de punere sub învinuire, iar în cazul încălcării prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței atrage, în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, sancțiunea procedurală, de nulitate a actului procedural.

Or, învinuirea persoanei de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să fie clară, precisă și riguroasă, cu indicarea informației obiective și complete despre fapta incriminată inculpatului.

În contextul celor indicate, instanța de apel a constatat, că prima instanță la judecarea cauzei penale în privința lui Grăsun Dumitru a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, modificând scopul și a reținut în acțiunile inculpatului fapte care nu sunt indicate în rechizitoriu, totodată a dat o nouă interpretare faptelor imputate inculpatului Grăsun Dumitru în sensul agravării situației acestuia. Or, învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu nu conține următoarea descriere a faptelor incriminate lui Grăsun Dumitru că *„inculpatul, urmărind scopul de a nu înregistra și a ascunde fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, ce urma a fi pornită în privința sa, pentru a evita răspunderea penală a promis la data de 11 august 2013, aproximativ la ora 13.30 - 14.01, bani în sumă de 500 lei colaboratorilor Batalionului de Patrulare Sud a INP al IGP a MAI XXX”*.

Prin urmare, instanța de apel a constatat, că rechizitoriu nu întrunește cerințele legale în aspectul formulării învinuirii inculpatului Grăsun Dumitru în baza art. 325 Cod penal, ceea ce în conformitate cu prevederile art. 251 alin.(2) Cod de procedură penală, atrage nulitatea acestuia, deoarece încălcările prevederilor legale admise nu pot fi înlăturate în nici un mod.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului, procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, a considerat că hotărârea adoptată de instanța de apel este ilegală, deoarece atât în rechizitoriu cât și în partea descriptivă a sentinței este prezentă data, ora și locul comiterii infracțiunii, însă instanța de apel incorect a indicat că faptele inculpatului sunt insuficiente și imprecise și sunt ca mod de operare prin loc și timp; rechizitoriul conține toate punctele necesare și prevăzute de art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, se indică persoana învinuită, fapta comisă de către acesta, probele învinuirii, circumstanțele atenuante/agravante, încadrarea juridică; instanța de fond nu a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, ea a făcut concluzia în urma

aprecierii probelor conform art. 101 Cod de procedură penală; instanța de apel a denaturat multe lucruri în decizia sa, astfel încetând procesul penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției instanța de recurs a constatat, că circumstanțele la care se referă instanța de apel privind încetarea procesului penal, și anume, pe motiv că învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu în privința inculpatului Grăsun Dumitru poartă un caracter general, fără a fi concretizate și analizate circumstanțele săvârșirii faptei prejudiciabile, iar neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare, care potrivit art. 251 alin (3) Cod procedură penală atrage nulitatea absolută a actului procedural și care nu poate fi înlăturată în nici un mod, nu cad sub incidența pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, și prin urmare, procesul penal pe motivele indicate de instanță nu poate fi încetat.

Instanța de recurs a considerat, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat, unilateral a examinat probele și a dat prioritate probelor prezentate de apărare, ignorându-le pe cele ale acuzării, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis, că modalitatea de motivare a soluției denotă faptul, că instanța de apel n-a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronunțându-se numai pe o parte din probele prezentate de părți. Astfel, a conchis că instanța de apel nu și-a motivat soluția, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe instanța de recurs a considerat, că instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 100, 101, 275, 276, 324, 332, 391, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, a încetat procesul penal fără temei legal, superficial a verificat legalitatea și temeinicia sentinței.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016 a fost admis apelul declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Grăsun Dumitru, casată sentința Judecătoriei Cahul din 18 decembrie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care **Grăsun Dumitru** a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului Grăsun Dumitru, prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal (obiectul infracțiunii, latura obiectivă și subiectivă) și

verificând probele administrate în speța dată, a constatat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii indicate supra, considerând că învinuirea imputată inculpatului nu și-a găsit confirmare.

Totodată, instanța de apel a conchis, că instanța de fond și-a argumentat concluziile privind vinovăția inculpatului, doar pe declarațiile martorilor XXX, cât și materialul video, înregistrat secvențial, însă cercetând declarațiile martorului XXX, care este inspector al Batalionului de Patrulare Sud, din cadrul urmăririi penale, cât și în ședința instanței de fond și analizând înregistrările video, care conține două fișiere, cât și procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 decembrie 2013 (f.d.5-10 vol. 1), instanța de apel a statuat că nu rezultă, că Grăsun Dumitru este suspectat de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și din acest motiv i s-a propus de a fi transportat la Inspectoratul de Poliție, cu scopul de a trece testarea la alcoolemie.

La fel, indicând, că nici din discuțiile înregistrate în salonul automobilului nu rezultă, că inculpatul este dus la Inspectoratul de Poliție pentru a fi testat, iar acesta, în scopul de a nu fi documentat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, promite bani în sumă de 500 lei, pe care urma să-i ia de la domiciliul său „ca totul să fie bune” și „treaba terminată”, ba din contra, glasul A. asemănător cu al lui XXX întreabă: „Ce să facem?”, iar glasul B, asemănător cu glasul lui Grăsun Dumitru răspunde: „Mă doare de nu mai pot, hai mă duceți acasă și mă achit și.... întrebarea-i toată.” Ulterior glasul A spune: „Nu merge mașina, am stricat-o până m-am fugărit după tine. Ce facem?”, la ce glasul B răspunde: „Ne socotim acolo acasă”. Din nou glasul A întreabă: „Cu ce ne socotim, ce ai matale?”, la ce glasul B răspunde: „Cinci sute lei eu maxim vă dau și problema toată”. Adică, din discuțiile înregistrate nu rezultă, că Grăsun Dumitru propune bani colaboratorilor de poliție în scopul ca aceștia să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlului respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier de către Grăsun Dumitru, care a condus motocicletă în stare de ebrietate și ulterior în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție XXX bani în sumă de 500 lei.

De asemenea, instanța de apel a stabilit, că Grăsun Dumitru a fost pus sub învinuire pentru faptul, că având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție XXX, pentru ca aceștia să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice, le-a propus bani în sumă de 500 lei. Însă, din probele anexate la dosar s-a stabilit, că în salonul automobilului de serviciu, în timp ce XXX se deplasa la ghidonul motocicletei spre parcare cu plată. Grăsun Dumitru i-a propus lui XXX bani în sumă de 500 lei, dar cu ce scop, nu este clar. Presupunerea, că Grăsun Dumitru a propus 500 lei cu scopul pentru a fi ascunsă infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, nu poate fi pusă la baza învinuirii. Alte probe în acest sens nu au fost prezentate.

În această ordine de idei, instanța de apel, notificând prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal și art. 296 alin.(2) Cod de procedură penală, a reținut, că

potrivit rechizitoriului inculpatul Grăsun Dumitru este învinuit de fapta încadrată pe art. 325 alin. (1) Cod penal, precum că dânsul la data de 11 august 2013, în jurul orelor 13:30-14:01, aflându-se în automobilul de model „VAZ 2107” cu numărul de înmatriculare MAI XXX, ce se deplasa pe străzile din orașul Cahul, având scopul coruperii active a colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud XXX, pentru ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlului circulației pe drumurile publice și supravegherii și controlului respectării normelor legale în domeniul siguranței traficului rutier de către Grăsun Dumitru, care a condus motocicletă de model „Fekon FK 150-8”, fără număr de înmatriculare în or.XXX, unde a pierdut controlul asupra motocicletei, fapt ce a dus la răsturnarea motocicletei, în mod ilegal a promis colaboratorilor de poliție a Batalionului de Patrulare Sud XXX, bani în sumă de 500 lei.

Astfel, instanța de apel a considerat, că învinuirea adusă inculpatului Grăsun Dumitru nu cuprinde elementele obligatorii cu indicarea precisă și completă a datelor privitor la scopul coruperii active, adică pentru ce inculpatul a promis suma de bani, în ce circumstanțe concrete au fost promiși banii, infracțiunea sau contravenția săvârșită de inculpat, funcțiile deținute de către colaboratorii de poliție XXX, gradul de serviciu și sectorul de deservire, obligațiile de serviciu a acestora și pentru îndeplinirea sau nu, ori îndeplinirea cu întârziere sau cu grabă a cărora din ele le-a fost promiși banii, iar atribuțiile de serviciu descrise în actul de învinuire poartă un caracter general: ca ultimii să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu întru efectuarea supravegherii și controlul respectării normelor legale din domeniul siguranței traficului rutier.

La fel, a concluzionat instanța de apel, că faptele inculpatului sunt insuficient descrise, sunt imprecise și nu sunt circumstanțiale ca mod de operare prin loc și timp. Circumstanțele care urmează să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă.

În opinia instanței de apel, în speța dată, există multe dubii în probarea învinuirii inculpatului Grăsun Dumitru de coruperea activă a colaboratorilor de poliție XXX, iar în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală toate dubiile în probarea învinuirii unei persoane, care nu pot fi înlăturate în condițiile acestui cod, urmează a fi interpretate în favoarea învinuitului, inculpatului.

Instanța de apel în circumstanțele relatate, a conchis despre aplicarea eronată de către prima instanță a legii materiale și legii procesuale, soldate cu judecarea eronată a cauzei.

Totodată, instanța de apel a menționat, că nu a lăsat fără apreciere probele administrate de acuzare, care au fost supuse unei verificări nemijlocite și suplimentare în ședința instanței de apel, însă au fost apreciate critic sub aspect comparativ cu cele ce confirmă nevinovăția lui Grăsun Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și a ajuns asupra soluției de achitare a inculpatului, având ca suport cele elucidate mai sus.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului, procurorul indică următoarele argumente:

– este neîntemeiată afirmația apărării și a instanței de apel, precum că învinuirea adusă inculpatului Grăsun Dumitru, nu este clară, deoarece atât din ordonanța de punere sub învinuire cât și din rechizitoriu - actul final al învinuirii, se observă, că învinuirea este clară, rechizitoriu corespunde art. 296 Cod de procedură penală, cuprinde date referitor la fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă vinovăția inculpatului, precum și circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea;

– la judecarea cauzei în ordinea de apel, instanța n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită de admitere a apelului declarat de avocatul inculpatului, nu a respectat cerințele art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, adoptând o soluție incorectă, dispunând achitarea inculpatului în temeiul art. 390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, ca urmare a nerespectării regulilor de sesizare a instanței la întocmirea rechizitoriului este nejustificată;

– soluția de admitere a apelului declarat de inculpat este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată a primei instanțe, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, iar instanța de apel fără a examina fondul cauzei a adoptat în această parte o soluție greșită;

– instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat dacă prin ordonanța de punere sub învinuire sau rechizitoriu, procurorul a admis o eroare materială indicând art. 325 Cod penal, nu a pus în discuția părților posibilitatea corectării ei conform prevederilor art. 249-250 Cod de procedură penală, precum și faptul dacă această eroare a încălcat cumva drepturile inculpatului la apărare de învinuirea formulată lui. Din cuprinsul apelului declarat rezultă, că inculpatului nu i s-a încălcat acest drept la judecarea cazului în instanța de fond și nici dreptul de a fi informat despre actul de învinuire emis în privința lui.

– instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, în baza evaluării proprii, readministrată în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea drepturilor părților, în această fază procesuală. Instanța de apel a încercat să dea o apreciere fiecărei probe separat, însă nu au fost apreciate probele cu martorii, care la rândul său trebuiau să fie apreciate în coroborare cu alte probe, înregistrări video.

– consideră, că prima instanță a stabilit corect, că organul de urmărire penală a administrat suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpatului

Grăsun Dumitru în săvârșirea infracțiunii imputate, iar învinuirea nu reprezintă careva dubii.

12. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Recurentul invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia *„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”*.

Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut de norma menționată supra, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, constatând, că instanța eronat a aplicat legislația materială și procesual penală la judecarea cauzei, argumentându-și concluziile privind vinovăția inculpatului Grăsun Dumitru, doar pe declarațiile martorilor XXX, cât și materialul video, înregistrat secvențial, deoarece aceste probe, fiind cercetate în coroborare cu alte probe administrate în cauza dată, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității lor, instanța de apel corect a concluzionat asupra nevinovăției inculpatului Grăsun Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art. 325 alin. (1) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la rejudecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârile pronunțate, așa cum este indicat în pct.10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a verificat, dacă prin ordonanța de punere sub învinuire sau rechizitoriu, procurorul a admis o eroare materială indicând art. 325 Cod penal, nu a pus în discuția părților posibilitatea corectării ei conform prevederilor art. 249-250 Cod de procedură penală, precum și faptul dacă această eroare a încălcat cumva drepturile inculpatului la apărare de învinuirea formulată lui, Colegiul largit le consideră nefondate și menționează, că instanța de apel în decizia sa a indicat că: *„Analizînd argumentul apelantului asupra incorectitudinii stabilirii vinovăției lui Grăsun Dumitru, Colegiul judiciar constată, că aici instanța de fond a admis o eroare judiciară în latura penală, recunoscîndu-l pe Grăsun Dumitru culpabil de o infracțiune, elementele căreia nu sunt conținute în actul de învinuire.*

Iar, conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.” (f.d.234, vol. I).

În acest sens, Colegiul largit notifică alin. (2) al articolului nominalizat supra, care stipulează, că modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Totodată, se relevă și prevederile art. 248-250 Cod de procedură penală, potrivit cărora erorile care pot fi comise la întocmirea unui act procedural țin de omisiunea consemnării unor date, sau consemnarea greșită a unor date.

Erorile materiale sunt acelea care se produc la momentul consemnării unei informații în actul procedural, precum la scrierea datelor despre persoană (numele, data nașterii, locul de trai, etc.), unele calități procesuale (martor, pedagog, specialist, etc.), dactilografierea greșită a unor cifre ș.a. Erorile evidente se observă la compararea acelor date consemnate greșit cu altă informație din dosar. Prin urmare evidența erorii poate fi constatată fără nici un dubiu.

Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul largit conchide, că în speța dată, nu poate fi vorba de erori materiale, care pot fi înlăturate în corespundere cu art. 248-250 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a constatat, că actul de învinuire nu conține elementele constitutive ale infracțiunii imputate

inculpatului Grăsun Dumitru (art. 325 alin. (1) Cod penal), precum și indicarea acestora în coroborare cu probele acumulate în cauza dată.

Colegiul penal consideră de asemenea necesar de a menționa faptul, că la caz este aplicabilă și jurisprudența în materie penală a Curții Europene, și anume, în cauza *Adrian Constantin vs. România*, Hotărârea din 12.04.2011, unde Curtea a subliniat încă o dată, "... rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. *Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.*"

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să verifice respectarea în această parte a exigențelor legale, ținând cont și de prevederile art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa”.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

13. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Grăsun Dumitru Vasile**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **07 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru